

- (b) ako javni naručitelj ima takvu obvezu, ali je ne izvrši, ima li dovoljno temelja da sud utvrdi da je on postupao nezakonito jer nije osigurao transparentnost i objektivnost postupka i jer nije zatražio dokaze od podnositelja zahtjeva ili donio odluku na vlastitu inicijativu o mogućem utjecaju osobne situacije povezanih subjekata na ishod postupka javne nabave?
4. Treba li pravne odredbe iz trećeg pitanja i članak 101. stavak 1. UFEU-a (uzeti zajedno ili odvojeno, ali bez ograničavanja na te odredbe), u skladu s presudama Suda u predmetima C-538/13, *eVigilo*, C-74/14, *Eturas and Others*, i C-542/14, *VM Remonts*, razumjeti i tumačiti na način da:
- (a) kada ponuditelj (tužitelj) postane svjestan odbijanja ponude s najnižom cijenom koju je podnio jedan od dva povezana ponuditelja u postupku javne nabave (ponuditelj A) i da je drugi ponuditelj (ponuditelj B) bio uspješan, i također s obzirom na druge okolnosti povezane s tim ponuditeljima i njihovim sudjelovanjem u postupku javne nabave (činjenica da ponuditelji A i B imaju isti upravni odbor; činjenica da imaju isto društvo majku, koje nije sudjelovalo u postupku javne nabave; činjenica da ponuditelji A i B nisu obznaneli svoje veze javnom naručitelju i nisu odvojeno dostavili dodatna pojašnjenja o tim vezama, među ostalim jer ih se o tome nije pitalo; činjenica da je ponuditelj A u svojoj ponudi dostavio kontradiktorne informacije o usklađenosti predloženih prijevoznih sredstava (vozila za prikupljanje otpada) s EURO V uvjetom iz poziva na nadmetanje; činjenica da ponuditelj koji je podnio ponudu s najnižom cijenom koja je odbijena zbog svojih nedostataka, prvo, nije osporavao odluku javnog naručitelja i, drugo, podnio je žalbu na odluku prvostupanjskog suda u kojoj je među ostalim[osporavao] zakonitost odbijanja njegove ponude; itd.) i kada, s obzirom na sve navedene okolnosti javni naručitelj nije ništa poduzeo, je li samo to dovoljno da se prihvati zahtjev upućen žalbenom tijelu da proglašiti nezakonitim postupanje javnog naručitelja koji nije osigurao transparentnost i objektivnost postupka i nije zahtijevao od tužitelja da podnese konkretne dokaze o nepoštenom postupanju ponuditelja A i B?
- (b) ponuditelji A i B nisu dokazali javnom naručitelju da su stvarno i pošteno sudjelovali u postupku javne nabave samo zato što je ponuditelj B svojevoljno podnio izjavu o poštenom sudjelovanju, ponuditelj B je primijenio standarde kvalitetnog upravljanja za sudjelovanje u javnoj nabavi i, dodatno, ponude tih ponuditelja nisu bile formalno i suštinski jednake?
5. Može li se članak 101. UFEU-a i sudska praksa Suda kojom se tumači ta odredba u načelu primijeniti na ocjenu postupanja povezanih gospodarskih subjekata (koji imaju zajedničko društvo majku) koji odvojeno sudjeluju u istom postupku javne nabave čija vrijednost doseže onu međunarodne javne nabave, i kada sjedište javnog naručitelja koji je objavio javnu nabavu i mjesto gdje bi se usluge trebale pružati nisu jako udaljeni od druge države članice (Republika Latvija), s obzirom na, među ostalim, svojevoljno podnošenje izjave jednog od tih gospodarskih subjekata da će se pošteno sudjelovati u postupku?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004 L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL 1989 L 395, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str.3.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2016. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos protiv AB SEB bankas

(Predmet C-532/16)

(2017/C 006/35)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Druga stranka: AB SEB bankas

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 184. do 186. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti na način da u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku mehanizam za ispravak odbitka iz Direktive 2006/112 nije primjenjiv u slučajevima u kojima prvotni odbitak poreza na dodanu vrijednost (PDV) nije uopće bio moguć jer je riječ o izuzetoj transakciji koja se odnosi na isporuku zemljišta?
2. Utječe li na odgovor na prvo pitanje činjenica (1) da je PDV na kupnju zemljišnih parcela prvotno odbijen zbog prakse porezne uprave da se predmetna isporuka pogrešno smatra isporukom građevinskog zemljišta koja podliježe PDV-u, kako je određeno u članku 12. stavku 1. točki (b) Direktive 2006/112, i/ili (2) da je nakon prvotnog odbitka koji je primijenio kupac, isporučitelj zemljišta ispostavio kupcu obavijest o knjiženju u kojem je prilagodio iznose PDV-a navedene (iskazane) u prvotnom računu?
3. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, treba li u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom predmetu članke 184. i/ili 185. Direktive 2006/112 tumačiti na način da u slučaju u kojem prvotni odbitak nije smio biti primijenjen jer je predmetna transakcija izuzeta od PDV-a treba smatrati da je obveza poreznog obveznika da ispravi taj odbitak nastala odmah ili tek kada se saznalo da prvotni odbitak nije smio biti primijenjen?
4. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, treba li u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom predmetu Direktivu 2006/112, a osobito njezine članke 179., 184. do 186. i 250., tumačiti na način da se ispravljeni iznosi pretporeza koji se može odbiti moraju odbiti u poreznom razdoblju u kojem je nastala obveza i/ili pravo poreznog obveznika da ispravi prvotni odbitak?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. listopada 2016. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – UAB „Spika“, AB „Senoji Baltija“, UAB „Stekutis“, UAB „Prekybos namai Aistra“ protiv Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Predmet C-540/16) ⁽¹⁾

(2017/C 006/36)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: UAB „Spika“, AB „Senoji Baltija“, UAB „Stekutis“, UAB „Prekybos namai Aistra“

Druga stranka u postupku: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Ostali sudionici: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB Sedija, UAB Starkis, UAB Baltijos šprotai, UAB Ramsun, AB Laivitė, UAB Baltlanta, UAB Strimelė, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma Stilma, UAB Banginis, UAB Monistico, UAB Rikneda, UAB Baltijos jūra, UAB Grinvita i BUAB Baltijos žuvis